

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

Batumi, 14 stycznia 2010 r.

Sekretarz Stanu, Szef Biura

Aleksander Szczygło

Szanowny Panie Premierze,

Szanowna Pani i Panowie Ministrowie,

Szanowni Państwo,

Spotykamy się w Batumi żeby omówić kwestie niezwykle istotne z punktu widzenia funkcjonowania gospodarek naszych państw. Surowce energetyczne są bowiem w dzisiejszym świecie niezbędne do prawidłowego i niezakłóconego rozwoju gospodarczego, a pojawiające się kryzysy gazowe i naftowe, wahania cen oraz podaży węglowodorów były jednym z głównych tematów debaty publicznej na obszarze euroatlantyckim.

Również w Polsce bezpieczeństwo energetyczne stało się przedmiotem szerokiego zainteresowania mediów, polityków i społeczeństwa. Nasz kraj, nie posiadający znaczących złóż ropy naftowej i gazu, jest uzależniony od dostaw z zewnątrz, w przeważającej mierze z Federacji Rosyjskiej. Sytuacja taka stawia Polskę w trudnej sytuacji – w momencie problemów z dostawami ze wschodu (jak to miało miejsce na przykład w styczniu 2009 r.), polska gospodarka narażona jest na niedobór surowców energetycznych i przez to na dotkliwe straty finansowe.

Konieczne są zatem konsekwentne działania dla dalszej dywersyfikacji dostaw surowców energetycznych. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Pan Lech Kaczyński jest gorącym zwolennikiem utworzenia nowych tras przesyłu węglowodorów do Polski i Unii Europejskiej. W maju 2007 r. z inicjatywy Prezydenta RP w Krakowie zorganizowany został Szczyt Energetyczny, nazwany potem Inicjatywą Krakowską, na którym obecni byli Prezydenci Azerbejdżanu, Gruzji, Litwy, Polski, Ukrainy oraz przedstawiciel Prezydenta Kazachstanu. Szczyt ten dał początek niezwykle ważnemu dla naszych krajów projektowi – Euroazjatyckiego Korytarza Transportu Ropy Naftowej (EAKTR), którego część stanowi rurociąg Odessa-Brody-Płock-Gdańsk, a który pozwoli na bezpośrednie dostawy ropy naftowej z regionu Morza Kaspijskiego do Polski i do Europy.

Konsekwentne działania oraz duże zaangażowanie wszystkich krajów włączonych w projekt pozwoliły podczas kolejnych Szczytów w Wilnie, Kijowie i Baku powołać spółkę MPR Sarmatia i przygotować studium wykonalności projektu, który rozpoczyna się w Baku i poprzez Supse, Odessę, Brody, Płock i Gdańsk może już w niedługim czasie przesłać na rynki środkowoeuropejskie i skandynawskie znaczne ilości kaspijskiej ropy. Obecnie jesteśmy

w przededniu podwyższenia kapitału zakładowego Sarmatii na co zgodziły się rządy wszystkich państw. Decyzja ta pozwoli spółce dalej wdrażać projekt, w tym podpisać umowy z Komisją Europejską. O naszej determinacji świadczy fakt, że spotkanie w Batumi jest kolejnym, zapoczątkowanym Inicjatywą Krakowską. Oznacza to, że konsekwentna realizacja polityki ukierunkowanej na dywersyfikację dostaw surowców energetycznych może przynosić wymierne korzyści.

Spotykamy się w Gruzji, w kraju kluczowym dla dywersyfikacji ze względu na swoje znaczenie tranzytowe. Są z nami również przedstawiciele Azerbejdżanu oraz Kazachstanu jako główni dostawcy surowców. Bez tych trzech krajów dostawy z regionu Morza Kaspijskiego do Europy nie będą mogły być realizowane trasami alternatywnymi wobec obecnie istniejących.

Polska jest zainteresowana aktywnym udziałem Państw i przedsiębiorstw naftowych z regionu Morza Kaspijskiego w projekcie Euroazjatyckiego Korytarza Transportu Ropy Naftowej. Projekt łączy cele naszych państw związane ze wzrostem eksportu ropy naftowej na rynki europejskie, z interesami Polski, Ukrainy, i Państw Bałtyckich, dotyczącymi pozyskania dostaw ropy naftowej z regionu kaspijskiego.

Polska popiera również inne projekty, które przyniosą dywersyfikację dostaw nośników energii do Unii Europejskiej. Mówię tu o projekcie gazociągu Nabucco, z którego wstępnie zadeklarowaliśmy chęć odbioru gazu, lecz także o gazociągach z Morza Północnego oraz gazociągu White Stream, które pozwolą krajom europejskim na posiadanie bardziej zróżnicowanych dostawców energii.

Prezydenci oraz rządy naszych krajów nieprzerwanie deklarują wolę kontynuowania współdziałania w zakresie dywersyfikacji dostaw surowców energetycznych. Dodatkowo zainicjowany przez Polskę i Szwecję projekt Partnerstwa Wschodniego, którego jednym z priorytetów jest współpraca energetyczna, doskonale wpisuje się w projekty które dziś omawiamy. Mogą one doprowadzić do zbliżenia państw UE z państwami Partnerstwa Wschodniego oraz wzmocnić ich stabilność i rozwój gospodarczy. Realizacja projektu Euroazjatyckiego Korytarza Transportu Ropy Naftowej czy gazociągu Nabucco może być przykładem, że kraje UE oraz kraje objęte programem Partnerstwa Wschodniego mogą efektywnie współpracować przy implementacji konkretnych projektów.

Przyszłe wdrożenie projektów dywersyfikujących dostaw energii, tak ważne dla dobrze pojętego interesu naszych krajów i obywateli, wymaga jednak nie tylko wnikliwych analiz i badań, lecz również odważnego, trwałego i konsekwentnego wsparcia na forum międzynarodowym, tak w stosunkach bilateralnych jak i multilateralnych. Dlatego też dzisiaj spotykamy się również po to, aby przekazać sygnał o konsekwentnym wsparciu działań dla dalszej dywersyfikacji dostaw surowców energetycznych.